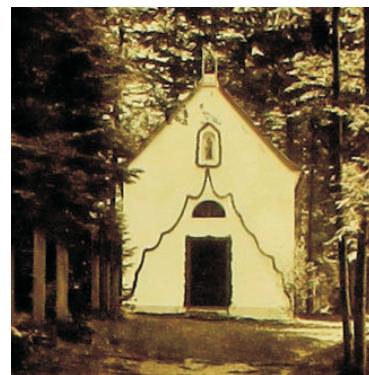
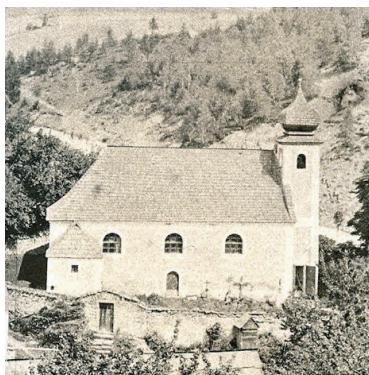
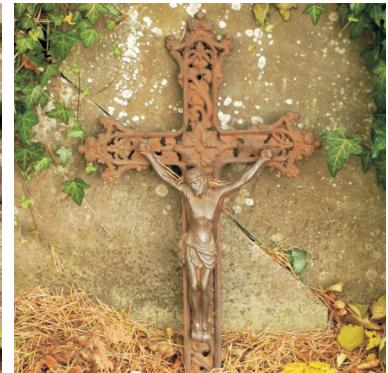
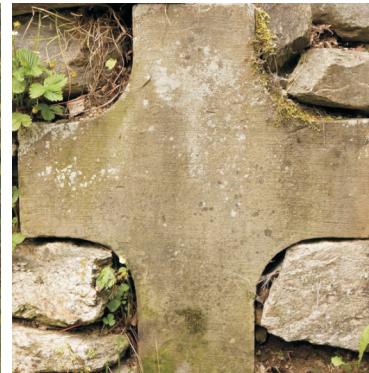

Historie farnosti

Hřbitov

kapitola III.

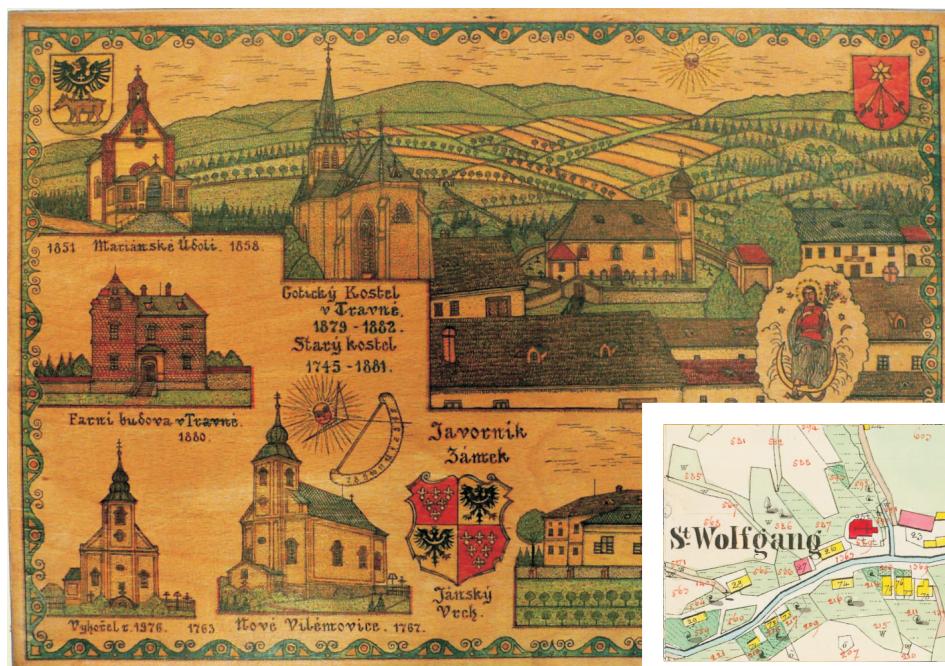
Historie farnosti - Rudolf Zuber

Do 30. let 17. století byla obec přifařena do Leibenau (Lubnów) a někdy před rokem 1638 byla připojena jako komenda k javornické faře. V městě stála větší kaple, zasvěcená sv. Wolfgangovi (patron pastýřů, dřevorubců a řezbářů), kterou nějaké vojsko, patrně Švédové zapálili, protože ještě roku 1651 nebyly stopy po požáru zcela odstraněny. Kostel byl nepochybně velmi starý, protože při vizitaci roku 1666 bylo v protokolu zapsáno, že má dřevěný strop pomalovaný podle starodávného způsobu.

Je zajímavé, že v kostele na hlavním oltáři stála kromě sochy patrona i sv. Barbora, patronka horníků asi z dob, kdy se na Travné dolovalo.

Ke kostelu patřil pozemek veliký asi půl lánu, z něhož javornický farář dostával 9 tolarů ročního příjmu a domek, přenechaný jednomu zahradníkovi.

Roku 1721 byl malý kostel, který prý neměl oken, zbořen a roku 1725 postaven nový. Leč ani ten nestačil a bylo nutno jej roku 1745 rozšířit. Ke zřízení samostatné lokálie došlo po návštěvě císaře Josefa II. roku 1782.

Malovaná a vypalovaná deska od Fr. Stoupala s církevními památkami Javornicka.

Unikátní fotografie starého kostela před r. 1878

V popředí fotky střecha domu č. 28, za ní dům č. 27, vpravo střecha školy č. 29, a dům č. 33 - hostinec. Za návsi a vlastně ani v Mariánském údolí kromě kapličky postavené již v r. 1857 tehdy zřejmě nestály žádné domy.

Nynější kostel v novogotickém slohu byl postaven v letech 1879 - 1881 na stejném místě, na němž stál starý kostel. Matriky začínají roku 1686.

(Rudolf Zuber - Jesenicko v době feudalismu do r. 1848).

Pozn. vydavatele. Rudolf Zuber se mylí v údaji o umístění nového kostela, který nebyl postaven na místě staršího barokního kostela, ale asi o 100 m jižněji, jak se uvádí i v Kronice. Důkazem je i výše publikovaná fotografie z fondu Okresního archivu v Jeseníku, dokazující, že původní kostel stál na na hřbitově, o čemž svědčí i výřez ze Stabilního katastru. Fotografie musela být pořízena před r. 1879, ještě před tím než začala stavba nového novogotického kostela. Starý kostel byl zbořen až v r. 1883, dnešní márnice a zed' byla postavena podle Kroniky právě z materiálu po demolici kostela.

KOSTEL A FARÁ

S. Pachl / H. Gottwald

Kolem roku 1650 stála na zdejším hřbitově zděná kaplička, která měla dřevěnou střechu, ale žádná okna. Světlo vnikalo jen otevřenými dveřmi. Mši v tomto umrlčím kostelíku obstarávala fara v Liebenau. Na hlavním oltáři stály sochy sv. Wolfganga, patrona svatyně a sv. Barbory, ochránkyně horníků, neboť v Travné se kdysi katalo.

Když obec připadla k Javorníku, obdržela v roce 1721 větší kostel, který světící biskup ze Sommerfeldu (město v německém Sasku) vzal r. 1725 pod svou ochranu. Kostel se musel brzy rozšířit. Když byla stavba dokončena, sloužila javornická duchovní správa každých 14 dní mši.

V roce 1748 daroval Johann Franz Ludwig, představený kláštera od sv. Clary v Troppau (Opavě), narozený v Travné, 2054 říšských tolarů, aby mohla být sloužena mše pravidelně každou neděli a ve svátky. Z tohoto důvodu obdržel Javorník třetího kaplana.

V roce 1782 založil knížecí biskup Philipp Gotthard Schaffgotsch ve shodě se slezskou zeměvládou místo pro kaplana v Travné. Byl jím ustanoven třetí kaplan z Javorníku Jeremias Dieringer, že tento syn celníka přišel k takové poctě bylo známkou osobního díku. Dieringer totiž pomohl knížecímu biskupovi při útěku před Friedrichem II. Byl v jeho nemilosti a v nebezpečí života. Po něm následoval v r. 1810 Johann Raimann, syn chalupníka z Barzdorfu (Bernartic), který se zapsal v obci jako dobrodinec obecních chudých žáků bez prostředků.

Roku 1877 knížecí biskup Dr. Heinrich Förster pojal myšlenku nahradit starý kostel novým božím domem. Jako stavební místo byla vyhlédnuta zahrada Karla Korteho.

Pro zamokření pozemku byl tento návrh odmítnut.

Druhé místo nad hřbitovem ztroskotávalo na problému nákladů. Nakonec se sjednotili na ceně pro paní Försterovou - 60 krejcarů za kvadrát sáhu.

Plán projektoval známý vídeňský architekt Ritter von Schmidt. Vyhotovení leželo v rukou stavebního mistra Schwarzenera z Javorníku.

Kámen ke zdění dodali místní obyvatelé, kvádry na pilíře přišly z Freidbergu (Žulové) portál byl objednán v Glatzu (Kłodsku). Pískovcové figury vytvořil vídeňský sochař Erlen.

Kanovník Dr. Wache v zastoupení nemocného knížecího biskupa posvětil 25. září 1878 položení základního kamene. O tři roky později následovalo slavnostní usazení „Knopfaufsetzung“ - věžní makovice - za přítomnosti knížecího biskupa, který krátce na to, 20. října, zemřel. Kněz A. Kunert posvětil 18. října tři nové zvony.

Kostel a fara stály 200.000 guldenů. Oči ihned upoutají krásné oltářní obrazy, jejichž hodnota je nepopsatelná. Z oltáře zdraví P. Maria Immaculata (*Neposkvrněná*) a svatí apoštolové Petr a Pavel. Boční oltáře zdobí obraz sv. Anny, na epištolní straně (*označení pro pravou stranu chrámové lodi při pohledu od vchodu směrem k presbytáři*) je dřívější patron kostela sv. Wolfgang.

Pod chórem byla umístěna křtitelnice. Vyřezávané dubové lavice, oltářní stojany a zpovědnice pocházejí z uměleckého stolařství Buhl z Wroclavi. Kazatelna je od vídeňské firmy. Zlacení oltářů, kazatelny a varhan obstaral malíř Jobst z Vídni.

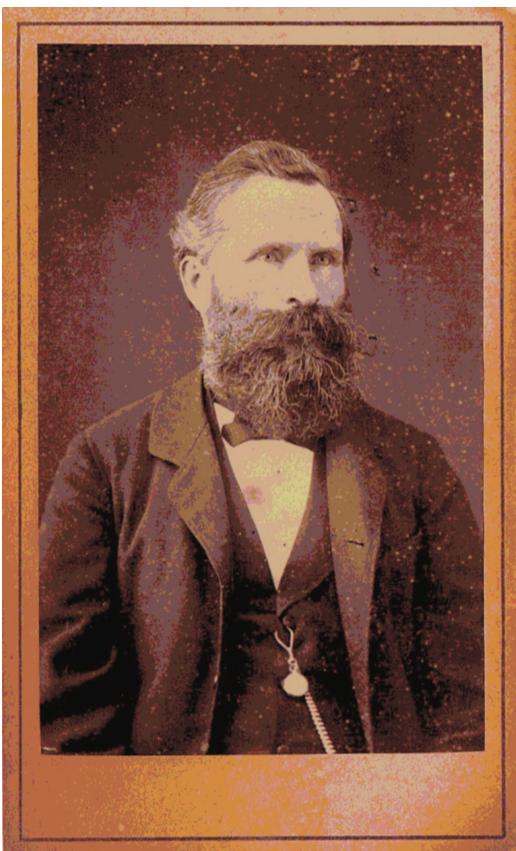
Knížecí biskup daroval kostelu monstranci, dva poháry a dvě hodnotná mešní roucha.

Posloupnost farářů: Jeremias Dieringer (1782), Johann Raimann (1810), Ernst Axmann (1846), Anton Kunert (1854), Adalbert Niesel (1871), Wilhelm Waliczek (1894), Johann Fuhrmann (1902), Alfred Thanheiser (1925), Anton Mokrisch (1935 – 1945).

(Stefan Gottwald/Hans Pachl - Krautenthalde)

Pozn. vyd. Po válce v Travné působili: Emil Kula do r. 1950, Bohuslav Vlček do r. 1955, Jaroslav Schneider do r. 1983, Eugen Spodný od r. 1983 a další; novější informace na všechny naše další dotazy a žádosti nám ze strany církve nebyly poskytnuty.

V současnosti je knězem v Travné Piotr Niewiadomski.

Fotografie neznámého muže z Travné ze souboru dokumentů nalezených při opravě střechy v makovici věže, celý obsah se nepodařilo dohledat.

CÍRKEVNÍ TRADICE V TRAVNÉ

Mgr. Drahomír Poláč

Podle farní tradice stála za starých časů v místech hřbitova malá kaple o velikosti asi 4,5 x 4,5 m, která neměla okna. Rok výstavby nebyl znám, nevědělo se

ani to, zda se zde konaly svaté mše. Soudilo se, že se jednalo o hřbitovní kapli, v níž faráři z Liebenau vykonávali pohřební obřady. Podle vizitačního protokolu z roku 1666 stála na hlavním oltáři kromě sochy sv. Wolfganga, jemuž byla kaple zasvěcena, i sv. Barbora. Lze tak souhlasit s Rudolfem Zuberem,

který měl za to, že se jednalo o hornickou kapli z dob, kdy se v Travné dolovalo, protože oba světci byli patrony horníků. Kapli mělo vypálit nějaké vojsko, patrně Švédové, protože prý ještě v roce 1651 nebyly stopy po požáru zcela odstraněny.

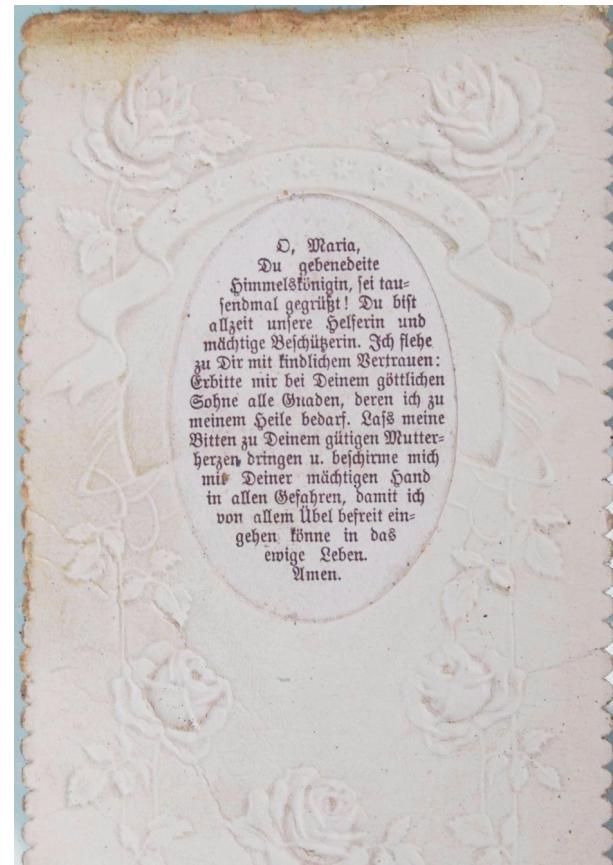
To ovšem zjevně odporeje vizitačnímu protokolu z roku 1666, v němž se uvádí, že kostelík měl dřevěný strop starobyle vymalovaný („more veterum“), jinak byl pouze vybílený. Před několika lety byla na šindelem pokrytu střechu osazena červená dřevěná věž, ve které visely dva zvony. Hřbitov byl obehnán na mnoha místech povalenou zdí. Není jasné k jakému datu zařadit údaj, že někdy v té době podle svědectví „starých, zkušených, zbožných a hodnovérných mužů“ tehdejší javornický farář přestavěl kapli na kostelík, přičemž z původní kaple se stala sakristie.

V roce 1721 dal javornický farář Gottfried Josef Lorenz kostelík až do základů zbourat a postavit větší svatostánek. Ponechána byla pouze sakristie, tzn. původní kaple, která byla přeměněna opět na kapli s oltářem sv. Anny.

Hlavní oltář byl umístěn na západní straně a zvonová věž byla na straně východní. Stavba přišla na 500 slezských tolarů. Slavnostní vysvěcení kostela a hlavního oltáře provedl 30. června 1725 Elias Daniel ze Sommerfeldu, sufragán vratislavský. Kvůli růstu obyvatel přistoupil javornický farář Franz Josef, svobodný pán z Hohenhausenu a Hochhausu k rozšíření kostela asi o 5 m. Zbourána byla přitom prastará kaple a vlhká sakristie, v níž se nedaly uschovávat ornáty. Vytvořen byl nový krov a střecha, nová sakristie byla přistavěna vlevo od kněžiště. Stavba, která byla dokončena v září 1743, stála bez potažních a ručních robot 150 slezských tolarů.

Podle popisu z r. 1804 byl kostel postaven z kamene. Předsazená věž byla po střechu vysoká asi 8,5 m, báň byla krytá červeně natřeným šindelem, oplechovaná makovice měla zelenou barvu. Strop byl

dřevěný, pomalovaný ozdobami. V kostele byly dva dřevěné chórů – jeden se nacházel u vstupu a druhý byl na pravé straně lodi. Hlavní oltář s obrazem sv. Wolfganga zhotoval v roce 1862 řezbář Heinrich Hartman z Warty.

Modlitební knížka, titulní a poslední strana

Varhany postavil kolem roku 1800 javornický mistr Anton Finkler a štafiroval je malíř Josef Jung z Janského Vrchu, který pro kostel také namaloval obraz sv. Anny na boční oltář.

Na věži byly tři zvony, které odlil v roce 1754 vratislavský zvonař Sebastian Gärstner. Mimořádně zajímavá je v této souvislosti informace, že zvonař dostal k vyrobení nových zvonů dva staré zvony. Větší vážil jeden centnýr a 64 liber (asi 97 kg) a menší 1 centnýr a 4 libry (asi 58 kg). Větší zvon byl prasklý a měl na něm údajně být letopočet 1185 (!).

Procesí před grottou se sochou P. Marie.

Menší zvon neměl žádnou dataci, ale protože byl neúměrně silný a zvuk zněl jen kvintu od většího, vyvozoval autor inventáře z této disproporce, že musel být ještě starší. Náboženský život se v Travné výrazně změnil v polovině 19. století. Ve 40. letech onemocněla těžkou duševní chorobou Veronika Eichingerová. Podle tradice dostala nemocná žena vnuknutí, že se uzdraví pokud v Travné postaví Pannu Marii Saletteské kapli.

Nejprve nechala zhotovit prostou dřevěnou kapličku v podobě sloupu s přístřeškem. Do zaskleného vý-

klenku umístila nejprve obraz Nejsvětější Trojice, který nahradila asi v roce 1851 votivním obrazem, na němž javornický malíř Josef Neugebauer namaloval Pannu Marii La Salette.

Nával poutníků neustále rostl a přístřešek se plnil nejen náboženskými předměty, ale také různými cekami a prosebnými cedulemi, což se představitelům církve moc nelíbilo.

Dne 1. května 1857 se začala stavět nová kaple, kterou navrhl javornický zednický mistr Josef Schwarzer. Pozemek daroval hrabě Schaffgotsch a jeho manželka zaplatila oltářní obraz, který namaloval vídeňský malíř Josef Kösler. Dne 13. září 1858 kapli posvětil vratislavský biskup Heinrich Förster a odsoužil v ní i první mši. Spontánní přinášení votivních darů však biskup napříště zakázal. Vedle kaple, přes cestu, stojí menší objekt, který původně sloužil pro opatrovníka poutního místa.

Před 2. světovou válkou v něm byla malícká pamětní místnost s oltářem, původními obrazy a dalšími věcmi upomínajícími Veroniku Eichingerovou. Nával poutníků znamenal labutí píšeň

pro kostel sv. Wolfganga, který byl pro vyhlášené poutní místo nedůstojným svatostánkem a proto ho v roce 1883 zbořili. To už stál nedaleko od něj nový pseudogotický kostel. Pískovcové skulptury na portále a kazatelnu vytvořil vídeňský sochař F. Erler.

Pseudogotické oltáře, vyřezávané lavice a zpovědnice pocházejí z dílny vratislavského uměleckého stoláře K. Buhla a štafířské práce obstaral Vídeňák Jobst. Vyřezávaná křížová cesta je z roku 1895 a vznikla v innsbrucké firmě Vogel.

Celkové náklady činily neuvěřitelných 200 tisíc zlatých. Chrám byl vysvěcen 5. října 1882.

Text Mgr. Drahomíra Polácha převzat z publikace:

VII. Svatováclavské česko-polsko-německé setkání v Jeseniku, 2007, nakladatel Vlastivědné muzeum Jesenicka, vydavatel Vlastivědné muzeum Jesenicka a Zemský archív v Opavě - Státní okresní archív Jeseník).

Pozn.vyd. Text byl zkrácen z důvodu duplikace faktů uvedených v IX. kapitole - Historie poutního místa.

Malovaná a vypalovaná deska od Františka Stoupala nalézající se v předsíni kostela.

Mgr. Drahomír Poláč, historik umění, archivář a památkář se v pořadu ČRo Olomouc se o Travné vyjadřuje slovy, která zde rádi ocitujeme:

"Když přijedete do Travné a uvidíte ten kostel, budete prosit žasnout, protože současná Travná má přibližně 50 obyvatel, asi 19 trvale obydlených domů, jinak jsou to samozřejmě chalupy". (...)

"Přijdete-li k tomu kostelu, to je chrám, něco nevidaného, je to pseudogotická záležitost z konce 19. st., interiér je ohromující, je to něco nebývalého, úžasného".

Renovace kostela Neposkvněného početí Panny Marie

V roce 1881 byl tento nádherný chrám Panny Marie postaven v krásné přírodě farnosti Travná. Za svých 107 let, co stojí byl svědkem mnoha událostí a víry. Prožil první i druhou světovou válku, první československou republiku z r. 1918 i vznik ČSSR, odsun německých obyvatel a jeho zdi i lavice teď zejí

Zatékají voda místy zcela zničila nádhernou výmalbu

prázdnnotou. Zažil krásu křesťanství a dnes prožívá dobu "pohanství". Křesťanství zůstalo záležitostí jenom hrstky věřících, kteří zůstali věrní i přes silnou ateistickou výchovu a někdy i pronásledování. Prožil i změnu farnosti.

Kdysi Travná patřila pod arcibiskupství Wroclavské, po 2. světové válce pod správu Českého Těšína a dnes, od roku 1977, patří pod arcibiskupství olomoucké, děkanství Jeseník, kterého je P. Julius Zvak děkanem. Papežem je Jeho svátost Jan Pavel II. Kněz již v této farnosti nebydlí jak pro nedostatek kněží, tak pro malou farnost.

Dnes v Travné žije jen 88 lidí a z toho na nedělní bohoslužby, které jsou jednou za měsíc přijde 2-5 lidí. Farnost je spravována z Javorníka. Farní budova připadla Státnímu statku Oseva v Javorníku. Svůj podíl na tom má i předcházející duchovní správce. V roce 1983 odchází duchovní správce P. Jaroslav Schneider do důchodu. Za svých 28 let působení v této farnosti se o opravy a údržbu chrámu skoro vůbec nestaral. Na jeho místo přišel P. Eugen Spodný, rodák ze Slovenska ve věku 32 let. Pro nedostatek kněží je administrátorem v Javorníku, kde bydlí a exurendo spravuje Travnou, Zálesí, Bílý Potok, Bernartice a Uhelnou. Farnost přebral v dost dezolátním stavu, proto roku 1983 začíná s opravou farní budovy. Roku 1984 až 1986 opravuje kostel v Bílém Potoku. Celková suma oprav činila 500 000 Kčs. Kostel v Zálesí mezitím spadnul. Jeho zbytky budou likvidovány. Kostel v Travné byl velice špatný. Střecha kostela byla na spadnutí a do kostela pršelo. Proto v roce 1987 se začalo s generální opravou střechy a věže kostela.

Na osobní žádost duchovního správce P. Eugena Spodného v roce 1986 přichází na vizitaci tehdejší olomoucký biskup Monsg. ThDr. Josef Vrána. Mile překvapen krásou a mohutností chrámu a nemile jeho špatným stavem souhlasí ke generální opravě kostela s tím, že všechny finanční částky na opravu budou

hrazeny samotným arcibiskupstvím olomouckým.

Za jeho štědrost Pán Bůh zaplať. Dokončení oprav se olomoucký biskup nedožil. Zemřel na podzim roku 1987. Zatím nový biskup není.

V dubnu roku 1987 se začíná stavět lešení kolem kostela. Shazuje se stará a špatná krytina - břidlice. Z věže kostela tuto práci provádějí horolezci. Je nutné měnit hodně trámů na lodi kostela. Oprava bednění a pokrytí hliníkovým plechem zelené barvy. Záruka na trvanlivost této krytiny se dává 80 let. Jestli je to pravda, potvrdí to až naši nástupci.

Odborné tesařské práce byly prováděny pod odborným dohledem pana Ericha Dluhoše, stavbyvedoucího ze Štěpánkovic, Zahradní ulice, okr. Opava.

Práci prováděli tesaři a pokrývači z okolí Opavy. Celkové náklady na opravu v roce 1987 činily 281.922,14 Kč.

V r. 1988 duchovní správce vážně onemocněl, ale v opravách se pokračovalo zásluhou pana E. Dluhoše velice dobře známého od duchovního správce. Postavilo se lešení kolem kostela, vyměnily se špatné a shnilé desky a trámy, pokrylo se to hliníkovým plechem. Věž se musela z důvodu bezpečného nasazení kříže o 1 m snížit. I tak výška věže je kolem 56 m. Po opravě věže bude sundáno lešení, opraveny žaluzie v oknech věže a nově zasklena okna.

V příštích letech by se mělo v opravách pokračovat zavedením elektrického proudu a osvětlením kostela, opravou varhan a jejich elektrického pohonu.

Po vyschnutí kostela i jeho vymalováním.

Další opravy budou však podmíněné finančními prostředky, zdravím duchovního správce i tím, že nebude přeložen na jinou farnost.

Farníci z Javorníka zpočátku ochotně pomáhali, ale po čase úplně ochabli, takže všechny práce i pomocné se musí platit nevěřícím dělníkům, kteří mají jenom jeden cíl, co nejvíce vydělat.

Tesaři, lešenáři, pokrývači si nechávali denně platit částku 500 Kčs. Kromě toho měli zdarma nocleh, pití a jídlo, které vařily a platile ctihonodné sestry De Notre Dame z Javorníka. Za jejich ochotu, modlitby a pomoc veliké Pán Bůh zaplať. Byla to nekřesťanská cena a bohužel to byli lidé věřící a pocházeli ze zbožného hlučínského kraje.

Do dne 8. srpna 1988 činily všechny finanční výdaje 182.652,30 Kčs, spolu s rokem 1987 to činí 464.574,44 Kčs. Předpokládaná částka na generální opravu je kolem 700.000 Kčs. Při vkládání starých dokumentů i nových s fotografiemi je třeba dodat Veliké Bůh zaplať.

Veliké Dík Panně Marii, vzdává duchovní správce P. E. Spodný za její královskou odměnu - život. Zázrakem ho ochránila při těžké operaci v březnu 1988 od jisté smrti.

Veliké dík olomouckému biskupovi J. Vránovi za jeho štědrost a financování oprav. Kéž mu to Bůh odmění již na věčnosti. Veliké Dík ctihonodým sestrám a P. E. Dluhošovi i všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomáhali při opravách.

Eugen Spodný, konzistorní rada a administrátor Javorník a exurendo administrátor Travná, Zálesí, Bílý Potok, Bernartice a Uhelná. Zapsané 8.8.1988 v Javorníku, vložené do věže v Travně 13.8.1988, dva dny před svátkem nanebevzetí Panny Marie.

(Fotky převzaty z Farní kroniky, strojopis textu Eugena Spodného poskytl Eduard Kabil).

Pozn. vydag. V roce 1977 proběhly také opravy na kapli La Salette v Mariánském údolí, výměna oplechování a nové vymalování; nová střecha pak v r. 1990.

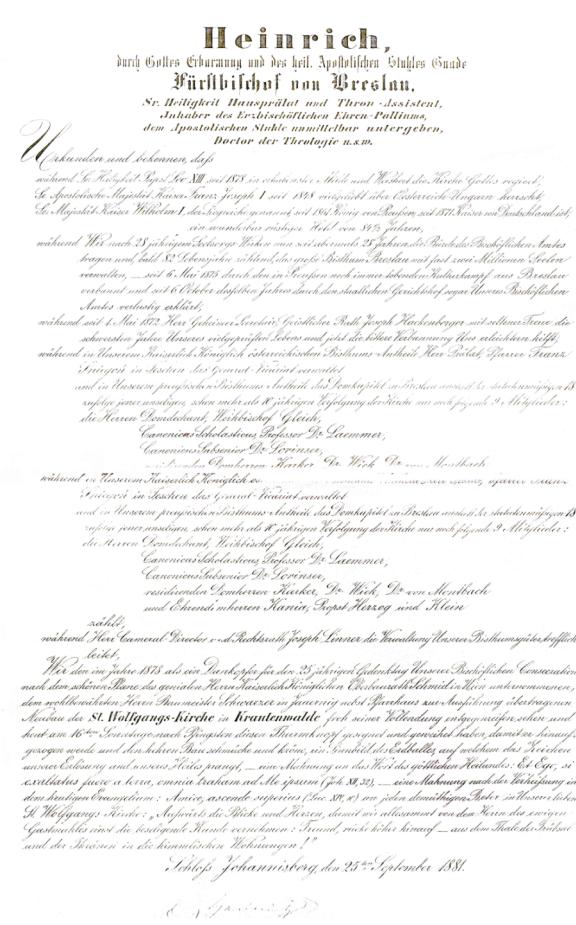
Výměna shnilých trámů v sakristii, rok 1977, muž s kloboukem je František Kundera, fotky pocházejí z Farní kroniky.

**My, Heinrich z Božího slitování a svaté
Apoštolské stolice milost kníže – biskup
z Wroclavi, Jeho svatosti domácí prelát
a trůnní asistent, majitel
arcibiskupského čestného pallia
podřízený bezprostředně apoštolské
stolici, doktor theologie a.t.d.**

Stvrzujeme a vyznáváme, v době kdy Jeho svatost, Papež Lev XIII od roku 1878 spravuje církev Boží, Jeho apoštolské veličenstvo císař Franz Josef I., panuje od roku 1848, velmi milován, nad Rakouskem-Uherškem, Jeho veličenstvo císař Wilhelm I. nazvaný Vítězný, je od r. 1861 králem pruským a od roku 1871 císařem Německa, zázračně čilý hrdina s 84 ½ lety, zatímco my, po 28 letech působení v duchovní správě a znova od 28 let nesouce břemeno biskupského úřadu a čítaje již skoro 82 let života, spravujeme velké biskupství wroclavské, které čítá skoro dva miliony duší a od 6. května 1875 vyhnáni z Breslau v důsledku zuřícího kulturního boje v Prusku a od 6. října téhož roku státním soudem dokonce z Našeho biskupského úřadu, v čase kdy od 1. května 1872 Nám pan tajný sekretář, duchovní rada Josef Hackenberger s vzácnou věrností pomáhá ulehčovat nejtěžší léta Našeho velmi zkoušeného života a též trpká léta vyhnanství, v čase kdy v Rakousko-Uheršké části našeho biskupství spravoval v Těšíně generální vikariát pan prelát, farář Franz Sniegoň a v pruské části Našeho biskupství měla domská kapitula ve Wroclavi místo statutárních 18 členů v důsledku tohoto neblahého, již více než desetiletého pro-následování církve již jen pouze 9 následujících členů

Listina Heinrich

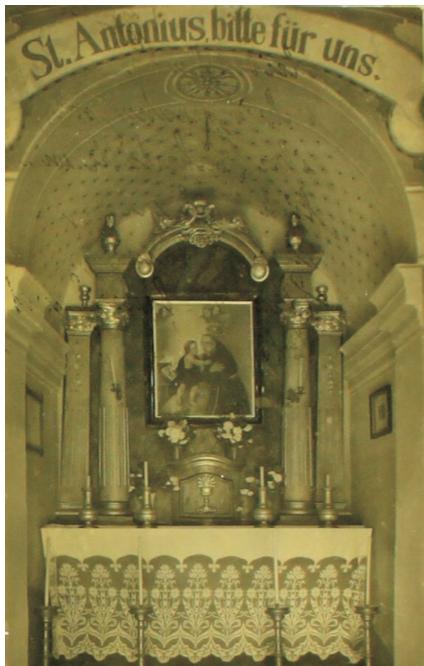
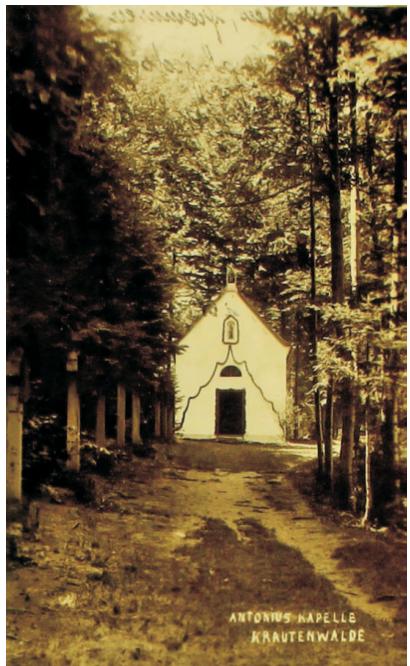

Pozn. vyd. Heinrich je křestní jméno arcibiskupa Förstera, který u příležitosti požehnání a posvěcení věžní báň kostela v Travné napsal tuto listinu (kterou tvorí jediná věta), která je zároveň zajímavým svědectvím o důsledcích ztráty Slezska v prusko-rakouské válce v r. 1866.

Pánové – děkan dómu, světící biskup Gleich, Canonicus scholasticus, profesor Dr. Laener Canonicus subsenior Dr. Lorinser, úřadující kanovníci Karker, Dr. Wick, Dr. Von Montbach a čestní kanovníci Kania, probošt Herzog a Klein, zatímco pan komorní ředitel a Právní rada Josef Linner výtečně řídí správu našich biskupských statků, My s radostí vidíme dospívat ke svému naplnění novostavbu kostela sv. Wolfganga v Krautenthalu, kterou jsme započali v roce 1878, jako Díkuvzdání u příležitosti 25.výročí Našeho posvěcení za biskupa, podle krásného plánu geniálního císařsko-královského vrchního stavebního rady Schmidta ve Vídni a jejíž provedení bylo svěřeno velmi osvědčenému panu stavitele Schwarzerovi z Javorníku, spolu s výstavbou fary a dnešního dne v 16. neděli po Svatém duchu jsme požehnali a posvětili tuto věžní báň, aby byla vytažena vzhůru a kráslila tuto skvělou stavbu a korunovala ji jako symbol zeměkoule, na které se skvěje znamení našeho vykoupení a naší spásy jako připomínka slov božského Spasitele: Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad Me ipsum / Joh. XII, 10/ a jako připomínka podle zaslibení dnešního evangelia: Amice, ascende superius / Luc. XIV, 10/ pro každého, kdo se zbožně a pokorně modlí v našem milém kostele sv. Wolfganga: Vzhůru pohled a srdeč abychom my všichni jednou uslyšeli od Pána věčné hostiny oblažující zvěst: Příteli, poposedni výše nahoru – z údolí útrap a slz do nebeských příbytků!“

Heinrich, zámek Janovice, 25.září 1881

Přeložil Eugen Spodny.

Kaple sv. Antonína

V horní části vesnice byla v r. 1880 postavena kaple sv. Antonína, která byla vlivem špatných povětrnostních podmínek zničena. V r. 1937 byla renovována. Dostala věžičku se zvonem. Na sv. Antonína, 13. června ke kapličce putovala celá modlící se vesnice.

(Zdroj: Franz Pachl)

Na "Den slibů", 13. června, se konala slavnost při které farář Antonius Mokrisch přednesl zajímavé kapitoly z dějin naší obce, neboť události v dávných Dnech slibů nebyly úplně známy, např. rodinný život tehdejšího starosty Antona Rischera, zakladatele kaple.

Oltářní obraz objevený a vlastnoručně zrestaurovaný farářem Mokrischem byl odpoledne v procesí donesen na místo a po přečtení poznámek k dějinám obrazu vysvěcen a po 28 letech znova umístěn na oltář.

(Kronika Krautenthal, str. 65)

Obě fotky kapličky, resp. vpravo již jen její ruina, jsou převzaty z časopisu Jauerniger Heimatbrief 1992 a 1979.

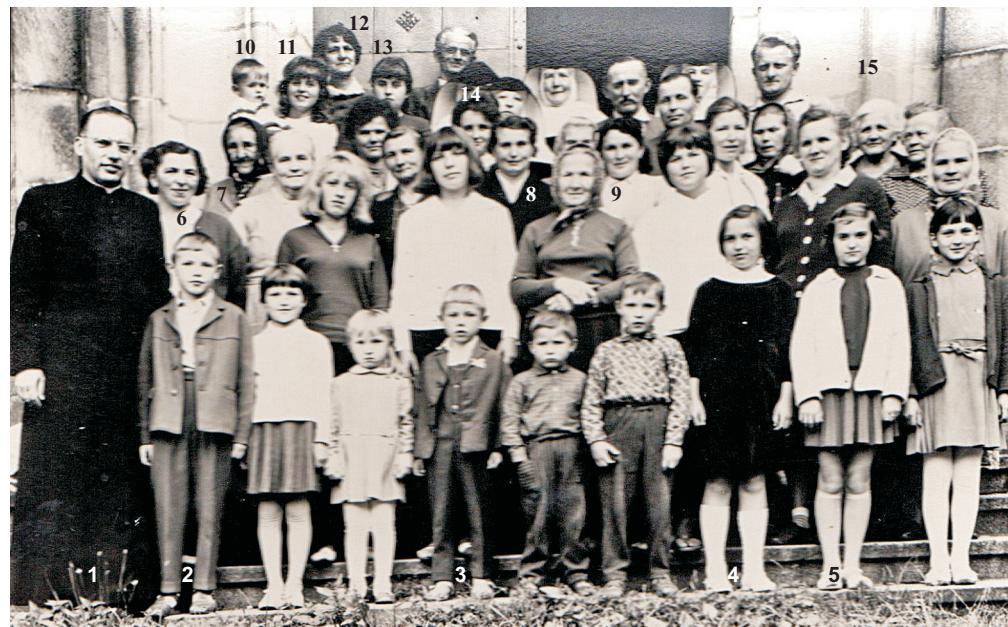
Vpravo: J. Komínkem zrestaurovaná soška sv. Ant. Paduánského z niky kaple.

O zbožnosti německého obyvatelstva svědčí, že na Boží tělo stavěli lidé 4 venkovní dřevěné oltáříky na počest evangelistů. U každého z nich se konalo požehnání; vesnice byla vyzdobena břízkami a květinami a průvod vesnicí se u nich zastavoval a lidé se modlili. Na fotce druhá zprava je Filomena Müllerová a třetí zleva její sestra Angela.

(Z rodinného alba J. Cardové).

I v době socialismu, kdy reálný vliv církve a její společenská vážnost byla značně oslabena, byl kněz na venkově stále autoritou; nadále probíhaly církevní mše a iniciační obřady, kterých se obyvatelé Travné účastnili, stejně jako jiných rituálů doby reálného socialismu, bez ohledu na politickou příslušnost. Majetek církve však chátral, byl rozkrádán anebo ničen, děti se bavily např. vytluokáním vitrážových oken nebo ničením písťal od varhan. Fara v průběhu těchto let sloužila různým státním institucím a organizacím jak bude zmíněno na jiných stránkách.

Po roce 1989, kdy se církev domohla opět svého majetku, společenského uznání a vlivu, se znova zavádějí tradiční poutě za účasti širší veřejnosti, převážně však díky duchovním a věřícím z Polska.

Fotka před kostelem kolem r. 1965

- 1 farář Jaroslav Schneider
- 2 Eduard Kabil
- 3 Petr Kabil
- 4 Renata Papová/Sedláková
- 5 Milena Peldová/Sigmundová
- 6 Magda Fischerová
- 7 Anna Fischerová/Papová

- 8 Justová Hildegarde
- 9 Marie Kocurová
- 10 Irena Maňáková/Cahelová
- 11 Milada Oravcová/ Maňáková
- 12 Marie Zaorálková
- 13 Marie Oravcová/
- 14 Evelyne Oravcová
- 15 Janina Guziorová/Jarošová

Farář Jaroslav Schneider s věřícími před kostelem a před kaplí v Mariánském údolí patrně u příležitosti tzv. Prvního přijímání, fotky byly pořízeny pravděpodobně v 60. letech.

Svatohubertská mše

Svatohubertská mše se uskutečnila poprvé v roce 2010 na Borůvkové hoře, v letech 2011, 2013, 2015, 2016 v Travné a v ostatních letech v kostele v Javorníku.

Atraktivní kulisu této akce tvoří ulovená vysoká zvěř, v některých letech obřadně nesená na márách myslivci k oltáři, o zvláštní podobu mše se postarájí trubači lesní správy Javorník pod vedením Jindřicha Výmoly a zpěvem pěvecký sbor Radost Žulová pod vedením Mgr. Štelclové.

Organizátory této hojně navštěvované akce jsou myslivci v čele s ing. Petrem Dvořákem, Jar. Damaškem, Jiřím Daniellem a dalšími sponzory, kteří zajišťují po mši v areálu místní fary následné pohoštění pro veřejnost zdarma s tradičním zvěřinovým gulášem a koláči a jiným občerstvením.

Hřbitov

Na hřbitově se nalézají řada německých poničených a zarostlých hrobů bez náhrobních kamenů, anonymních litinových křížů. Přesný úřední seznam hrobů neexistuje, mnohé náhrobky byly asi přemístěny na jiné místo, takže plánek je neúplný a seznam vytvořený podle nápisů na zachovaných náhrobcích v dnešním stavu.

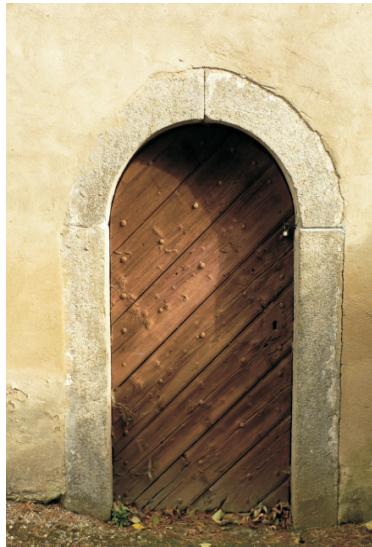

Z poválečné doby se zde nalézají též hroby českých a řeckých dosídleneců a litinové kříže, které jsou uskladněny též v márnici, která byla postavena, stejně jako hřbitovní zeď, z materiálu ze zbouraného barokního kostelíku, který zde stával.

Nejstarší náhrobek, (č. 67) je z poloviny 19. st. Centrální kříž z roku 1862 je darem Ant. a Franc. Langerových a po zajištění statiky kříže bude osazen novým odlitkem sochy Krista.

Pohled směrem k bývalé faře č. 68, vlevo dům č. 97.

Kamenný portál a dveře márnice.

Zasněžený hřbitov v zimě.

Plánek hřbitova seznam hrobů

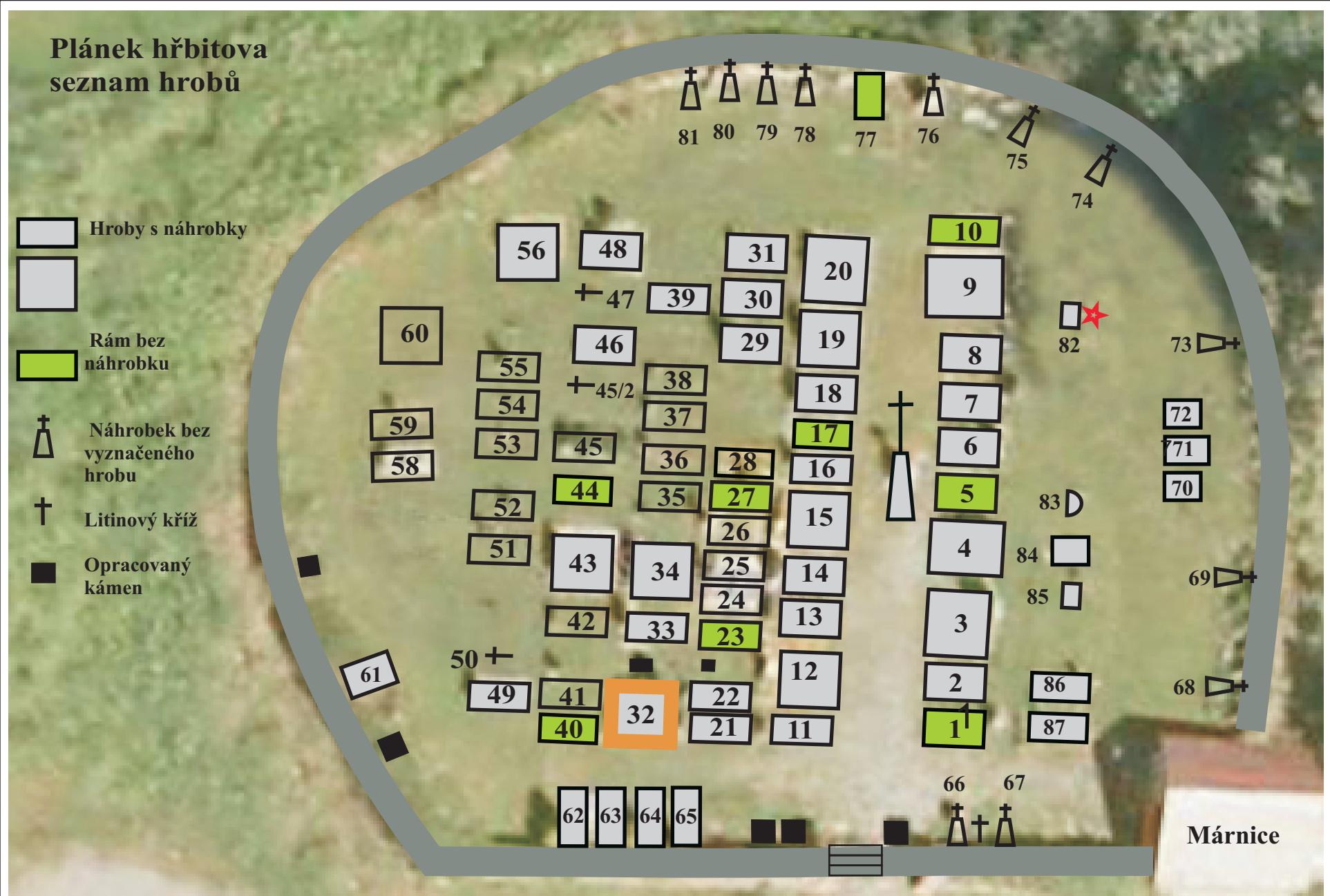
Hroby s náhrobky

Rám bez
náhrobku

Náhrobek bez
vyznačeného
hrobu

Litinový kříž

Opracovaný
kámen

Seznam hrobů

1. rám
2. bez nápisu
3. Familie Korte
Arthur 1912-1935
Josef 1876-1938
4. Berta Scholz 1952-1927
Emilie Scholz 1860-1936
5. rám
6. Anton Böse
7. Martha Tremer 1896-1940
Edvard Just 1904-1971
Hilde Justová 1918-1993
8. Ignác Kocur 1923-1990
Kocurová
9. Rodina Filipčíkova
František 1951-1990
František 1922-1995
Antonie 1926-2005
10. rám
11. Albert Schönwiesse 1888-1925

12. Rodina Švecova
Margareta 1921-1993
Josef 1922-1990
František 1950-2004	1849-1925 1851-1925 ???
32. Veronika Eichinger 1809-1888
33. Anselma Fialová 1900-1965
Leopold Fiala 1896-1974	62. Dimitar Dimovsky 1895-1965
Chrisula Dimovská 1903-1984
Kole Dimovsky 1937-1990
13. Karl Hanke 1899-1971
Elfrieda Hanke 1905-1987?	34. Wilhelmine Kruche 1885-1934
Elisabeth Kruche 1922-1934	63. Tašewsky Christo 189??-1969
14. Gottfried Gottwald 1929-1984
Sigfried Gottwald 1948-2013
Hildegarda Gottwaldová 1924-2015	35. Anna Spiller 1861-1942
36. Krušche
37. Mar. Krušche 1909-1936
38. Hedwig Spiller 1907-1936	64. Philomena Stephan ???
Wilh.Stephan???
15. Ferdinand Oravec 1915-1988
Marie Oravcová 1915-2000	39. Josef Pelz 1870-1937
40 rám	65. Emilie Leder 1850-1932
66. Josefa Elsner 1864-1937
16. Philomena Beier 1971-1943	41. Albert Böse †1919
Anna Böse †1921	67. Josef Elsner 1867-1942
17. rám	42. Marie Schönwieße	68. Theresia Volkmer 1852-1930
18. Gerta Geier 1884-1974
Stefan Geier 1888-1952	43. Anastas Karagiorgis 1906-1979
Atina Karagiorgis 1919-1991	69. Schönwiesse 1912-1942
19. Johann Liemer 1867-1937
Josef Meissner 1904-1960
Ida Meissner 1905-1991	44. rám	70. Štěpánka Adamcová 1922-1991
Marie Soukalová 1911-2005
20. Familie Fischer
Rudolf 1885-1950
Anna 1888-1976
Herman 1910-1945
Magda 1920-2000
Anna Papová 1925-2000	45. Berta Korzer 1891-1944
45/2 litinový kříž
46. Johann Franke 1877-1942
47. litinový kříž
48. Karl u. Berta Franke
1861-1926 1867-1901
Anna 1857-1941	71. Milan Veselý 1949-2012
21. Amalie Meissner 1893-1921	49. Gadževska	72. Antonín Maňák 1930-1982
Luděk Cahel 1966-2017
22. Náhrobek bez nápisu	50. litinový kříž	73. Scholz
23. rám	51. Emma Wieße	74. Maria Hofer 1840-191?
24. Johann Müller 1872-1943
Filomena 1877-1965
Bohuslav Carda 1903-1980
Alžběta Cardová 1907-1998	52. Johann Beier 1868-1932
53. Emile Grimme 1870-1935
54. litinový kříž	75. Josef Depner 1907-1955
25. Náhrobek bez nápisu	55. Schönwiese Adolf 1885-1918	76. Adalbert Niese 1837-1894
Josefa Depner 1839-1894
26. Marie Schiedeck 1860-1938	56. Keramidis Dimitrios 1892-1962
Keramidi Nina 1893-1967	77. rám
27. rám	58. Lazaros Jankulis 1925-1973	78. Karl Czeschner 1857-1904
29. Johann Goldmann 1869-1938	59. Stefana Tasiu 1895-1998
Vladimiros Tasiu 1896-1977	79. Mathilde Scholz 1850-1915
Amalie 1987-1937
30. Agnes Spiller 1841-1906
Josef Spiller 1839-1931	60. Sulinka (Šochová)	80. Gustav Tremer 1862-???
31. Berta u. Josef Kurzer	61. nečitelný nápis	81. Marie Mücke 1882-1921
Franz Mücke, F.R.Inspektor
1871-1923